

У име Оца и Сина и Светога Духа,

Како су величнaс̄ивена дела Твоја Гос̄оде све си ѓремудро с̄творио узвикнуо је још у Старом Завету свети пророк и цар Давид гледајући лепоту Божије творевине. Те стихове његовог псалма понавља Црква много пута у току године. И заиста када погледамо све око нас све је тако премудро и мудро устројено и створено како само Бог може да учини. Толика небеска тела, толика земаљска лепота, толико цвеће, толико жива бића на земљи све има свој смисао и своју сврху. Тек шта да кажемо, браћо и сестре, како је премудро Бог устројио спасење рода људскога. Како је света Црква свој живот, своје богослужење устројила тако да служи на спасење душа свакога човека који се Богу обрати и који у Бога верује. Нарочито сада за време Часнога Великога поста који је Црква одредила да се појачаном молитвом и постом припремимо за сусрет са васкрслим Господом. Свака недеља у току овога поста јесте једна подстаја на нашем путу који траје седам недеља, од почетка поста до свршетка његовога, и у свакој недељи ми као путници добијамо освежење и окрепљење да бисмо наставили своје путовање.

Тако прве недеље Часнога поста света Црква изводи пред нас свете Оце Васељенских седам сабора који су се борили против свих јереси и непријатеља Цркве Божије, и њих прославља а јеретике проклиње и баца на њих анатему. Друге недеље Часнога поста Црква изводи пред нас Светога Григорија Паламу, једног великог светитеља из XIV века који је својим богомудрим умом бранио Правослање тада од злопаке јереси папизма и римокатолицизма, од варламизма. Треће недеље Часнога поста света Црква износи пред нас свети животворни Крст Господњи да се под њим као под једним лиснатим дрветом одморимо како бисмо наставили своје путовање даље до краја поста да га издржимо.

А данас, четврте недеље, света Црква изводи пред нас једнога дивнога светитеља Божијега, једнога великога угодника Божијега и подвижника – Светог Јована Лествичника. Људи су се одувек питали, осећали су људи да је земаљска отаџбина привремена, да смо ми на земљи гости, да нас очекује друга отаџбина на небесима, али су се људи увек питали како да стигнемо у ту нашу небеску отаџбину? Које су то лествице којима се можемо успети тамо? Тада нису биле ракете, па и сада иако постоје не могу човека да однесу у Царство Небеско. Е данашњи светитељ Божији, Свети Јован Лествичник се потрудио, пре свега, да сам проживи у своме животу и да успостави једну рајску лествицу од земље до неба. И не само да доживи он него и да то опише у својој предивној књизи која се управо тако и зове *Рајска лествица* која говори људима и нама монасима и свима хришћанима православнима како треба да живимо, зашта треба да се трудимо, чега да избегавамо да бисмо постепено узлазили ка Царству Небескоме. Лествица Светог Јована Лествичника је писана по молби игумана синајског манастира за потребе монаха. Она већ ево хиљаду и по година и више, она непрекидно служи људима, не само монасима него свима хришћанима да преко ње сазнају које су то степенице, које су то лествице којима човек постепено усходи са земље на небо. Прва лествица о којој говори Свети Јован Лествичник јесте иста она коју је Господ поставио у својим блаженствима. Господ је набројао тамо девет степеница у својим блаженствима али као прву ставио је смирење. *Блажени сиромашни духом јер је њихово Царство Небеско.* Са тим блаженством, са том врлином почиње и Свети Јован Лествичник. Зашто? Смирење је прва степеница на коју човек треба да ступи да би могао да крене даље. Без те степенице немогуће је ступити на другу или на пету одјеном. Мора се ићи постепено. А смирење, то Господ од нас захтева, то је у ствари то

покајничко расположење, то је осећање своје греховности, своје грешности, своје недостојности, своје немоћи пред непријатељима нашим, пред искушењима која нас нападају, непријатељу који руши спасење наше душе то јест против ђавола. Дакле смирење је то које нас учи да смо ми као људи немоћна бића, да смо слаби да се одупремо тим искушењима, да сву наду своју полагамо на Бога, на Његову благодат, на Његову милост и тако постепено онда крећемо даље да бисмо стигли до врха те лествице – то је до љубави јеванђелске која је веза савршенства, то је последњи плод на дрвету хришћанских врлина.

А лествица коју је Свети Јован написао, коју сте можда неки од вас читали, ако нисте треба да нађете да читате, то је оно што је људима одувек недостајало, један путоказ како од грешника да постане праведник, како од смртнога да постане бесмртно биће, како од човекођавола да постане боголико биће, човек који је и створен по образу и подобију Божијему. Али смо гресима својим ту икону Божију у нама по којој смо створени упрљали, унаказили, замазали катраном греха, е сада кроз подвиг, кроз пост, кроз молитву, кроз милосрђе, кроз доброту нашу, кроз добра дела треба да душу своју очистимо од сваке прљавштине греховне, и нечистоте да би могла да постане наследница вечнога живота у царству Христовоме. Јер тамо где је Бог и цар Господ Исус Христос који је извор свакога добра, извор сваке врлине, извор савршенства, светости, тамо ништа несвето не може ући. Зато док смо овде на земљи треба да се потрудимо, браћо и сестре, на чишћењу своје душе, на борби са нашим рђавим навикама, са рђавим помислима, са рђавим речима и злим делима једни против других и међусобно, него да се трудимо да чинимо оно што је Богу мило и драго, што је Богу угодно. Јер само ако тако будемо чинили целога живота свога,

посебно за време овога великога и Часнога поста, онда ћемо припремити себе да достојно дочекамо славно и свето Васкрсење Христово а уједно и да припремимо себе за наше васкрсење које ће се десити у последњи дан праведне исплате коју ће Бог доћи да суди живима и мртвима и да свакоме да по делима његовим.

Нека би нас Господ удостојио молитвама Светог Јована Лествичника и осталих угодника који су се помоћу лествице попели на небо да и нама помогну да усходимо степеницу по степеницу и да се пењемо кроз свете врлине и свете тајне до Царства Небескога, да тамо и ми са свима светима славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.